

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۵/۰۹/۰۱۹

نصیر فیاض

آیا امریکا به افغانستان باز خواهد گشت؟

نصیر فیاض

اگر جواب بلی باشد، با کدام شیوه و چی شرایط؟

نقطه آغاز تهدید بزرگ به افغانستان از سفر های پی در پی جنرال عاصم منیر لوی درستیز اردوی پاکستان به واشنگتن شروع شد.

در همان آغاز این سفر دو هدف داشت، تقویت موضع منطقه ای اسلام آباد در برابر دهلی جدید و واگذاری مدیریت بحران افغانستان به اردوی پاکستان .

چرا هند ؟

نردنامودی نخست وزیر هند با وجود داشتن روابط گسترده سیاسی و تجاری با امریکا هنوز هم در محور ضد امریکایی روسیه و چین قرار داشت و گره تیرگی روابط با امریکا درست بر تعاملات تجارت نفت با روسیه و تلاش در جهت گسترش روابط سیاسی - امنیتی با چین تبارز یافت .

کاخ سفید با وجود چالش های جدی سیاست و اقتصاد اسلام آباد که غالباً از رویکرد مبتنی بر فساد و شکاف های قومی در پاکستان منشا می گیرد ، ناگزیر بود تا امتیازاتی برای اسلام آباد بعنوان حریف دهلی جدید قائل شود تا از این طریق هند را در کنار تعمیل مالیات کمرشکن بر صادرات اش بیشتر از پیش مورد فشار قرار دهد.

این تصمیم کاخ سفید فرصت مناسب را برای اسلام آباد در اعاده نقش کلیدی اردو و استخبارات پاکستان در مدیریت بحران افغانستان مساعد ساخت. نگاه های واشنگتن و اسلام آباد برای مدیریت بحران تنها بعنوان یک امتیاز یکجانبه محاسبه نشده است بلکه پاکستان ماموریت گسترش مدیریت بحران به حریفان منطقه ای امریکا (ایران، روسیه و چین) را نیز بر عهده خواهد داشت. درست از سر گیری جنگ های وحشتناک و خونین در افغانستان .

در میانه این زد و بند نگاه های کاخ سفید با ارسال پیام های پی در پی برای طالبان چه در سخنرانی های ترامپ در قبال کنترل پایگاه هوایی بگرام بوسیله چین و چه از طریق ارسال نماینده های خاص ترامپ در

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په څیر و لولئ

پوشش مذاکرات رهایی زندانیان امریکایی به افغانستان. احتمالاً پشت پرده این نشست بحث های در قبال واگذاری پایگاه بگرام بعنوان نقطه ستراتیژیک اهداف امریکا در منطقه عنوان شده باشد.

موضع حکومت طالبان بار ها و صراحتاً رد هر نوع معامله با اشغال یا حضور تعریف شده ی نیروهای خارجی در افغانستان است، حالا در این صورت گزینه های بعدی برای پنتاگون فشار امنیتی از طریق مدیریت مخالفین طالبان بوسیله استخبارات پاکستان است.

در تازه ترین موارد دو روز اخیر ، سیاست های امریکا در قبال حضور دوباره نظامی و فشار علیه طالبان رنگ تهدید امیز به خود گرفته است. این نشانه ها از تایید کانگرس امریکا از انتقال معلومات استخباراتی برای مخالفین حکومت طالبان ، تا اظهارات تازه ترامپ برای برگشت به پایگاه بگرام سر به در آورد.

با وجود نگاه های امنیتی شده از قطع شبکه فایبرنوری در برخی ولایات افغانستان تا بحث منکرات کابل هنوز گزینه های تعامل یا مقاومت را دارد، اما این گزینه ها با موضع تند رهبری طالبان به کدام مسیر حرکت خواهد کرد، پرسش که آینده سرنوشت میلیون ها انسان را می تواند رقم بزند.

هرچند برخی تحلیل گران مدعی اند که امریکا دوباره توان حمله نظامی به افغانستان را به دلیل درگیری پراکنده در جبهات بزرگ جهانی نخواهد داشت اما پاسخ خیلی ساده است. سرازیر شدن ملیارد ها دالر امریکایی با مدیریت استخبارات پاکستان برای مساعد سازی شرایط که موانع حضور امریکا در بگرام را برچیند، چه این شرایط تشدید اختلافات درونی در بدنه حکومت موجود باشد، چه حذف بعضی مهره های مانع و یا فشار سازمان یافته از طریق اجیران نظامی-سیاسی در افغانستان .

به هر حال دفع مدیریت بحران چه از جانب حکومت طالبان و یا مخالفین سیاسی آن مستلزم دقت برای جلوگیری از ورود یک بحران تازه و بزرگ تر امنیتی در افغانستان است، در غیر این صورت پاکستان برنامه های خیلی وحشتناک و بزرگ علیه ثبات در افغانستان را به سر دارد.